

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 ianuarie 2017, declarat de către

Coca Ion XXXXXXXX, născut la xxxxxxxxxxxxxxxx, originar și domiciliat r-l XXXXXXXX s. XXXXXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 23.06.2016-02.11.2016
2. instanța de apel: 05.12.2016-10.01.2017
3. instanța de recurs: 24.02.2017-12.04.2017

A C O N S T A T A T :

1. Coca Ion a înaintat mai multe cereri de revizuire, la 12.04.2016, 15.04.2016, 14.06.2016 și 28.06.2016 împotriva sentinței Judecătoriei Ialoveni din 19 decembrie 2006, motivând prin faptul că pe parcursul judecării cauzei, prima instanță l-a ținut în stare de arest mai mult de 12 luni, fapt ce contravine prevederilor Hotărârii Curții Constituționale din 24.02.2016. De asemenea, la adoptarea sentinței nu s-a luat în calcul nici un argument al inculpatului, fapt ce a dus la încălcarea art. 6§1 CEDO, iar procurorul la faza urmăririi penale și examinării cauzei a încălcat prevederile Codului de procedură penală.

2. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 02 noiembrie 2016, a fost respinsă cererea de revizuire, ca neîntemeiată.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Rudenco M. în numele condamnatului, prin care a solicitat casarea acesteia și admiterea cererii de revizuire, invocând că prima instanță nu a examinat toate argumentele prezentate în sensul revizuirii, iar pe parcursul urmăririi penale și judecării cauzei penale în instanța de fond, condamnatul Coca I. a fost în arest mai mult de 12 luni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 ianuarie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută fără modificări sentința contestată.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că deținerea lui Coca I. în arest preventiv de la 10 ianuarie 2006 până la 19 decembrie 2006 s-a încadrat în prevederile art. 186 Cod de procedură penală, iar Hotărârea Curții Constituționale din 23 februarie 2016 care se referă la termenele de deținere în arest preventiv nu are efect retroactiv.

Totodată, instanța de apel a reținut, că Legea aplicată față de Coca I. în temeiul căreia acesta își ispășește pedeapsa este art. 145 Codul penal, care nu a suferit modificări esențiale și nu a fost declarat neconstituțional.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către Coca I., prin care solicită casarea acesteia, cu dispunerea revizuirii cauzei penale de către prima instanță.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel a ignorat art. 4§2 al Protocolului nr. 7 din CEDO, art. 45 §1 CEDO, art. 2 alin. (2), art. 6 pct. 44, art. 29 alin. (4) Cod de procedură penală, deoarece aceste norme nici nu se menționează în decizie;

- hotărârea instanței de apel este nemotivată, iar argumentele invocate nu au fost examinate, prin ce s-a încălcat art. 6§1 CEDO, art. 20 din Constituție și art. 19 Cod de procedură penală;

- argumentele invocate în cererea de revizuire sunt suficiente și relevante pentru inițierea procedurii de revizuire.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, deoarece în speță nu se constată prezența a careva erori de drept, ce ar servi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Reieșind din conținutul recursului, Coca I. nu invocă nici un temei de drept pentru declararea recursului, însă luând în considerație, că autorul recursului invocă faptul că hotărârea instanței de apel este nemotivată, iar argumentele invocate nu au fost examinate, Colegiul penal consideră, că în asemenea caz este semnalat temeiul pentru recurs prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de

procedură penală și anume *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

În această ordine de idei, se reține că instanța de apel, a motivat cu suficientă amplitudine în filele 52-56 v. II, din cuprinsul deciziei atacate, soluția de respingere ca nefondat a apelului avocatului și menținere a sentinței contestate.

Dintr-un alt punct de vedere, Colegiul penal cu titlu de premisă reține, că instanțele au obligația de a-și motiva hotărârea în vederea garantării bunei administrări a justiției, dar și a drepturilor părților la un proces echitabil, în conformitate cu dispozițiile art. 6 din CEDO, astfel ca justițiabilul să poată observa care dintre argumentele sale au fost acceptate și motivele pentru care aceste apărări i-au fost respinse (cauza Burg și alții c. Franței, cauza Suominen c. Finlandei).

Motivarea soluției pronunțate de instanța de judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, dând posibilitatea părților din proces și opiniei publice să-și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanței de control judiciar, elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătoresc.

Reieșind din jurisprudența CEDO, instanța de recurs reiterează că nu trebuie să existe un răspuns la fiecare argument avansat de părți, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Instanța de recurs în aceeași ordine de idei specifică, că așa cum rezultă din textul hotărârii atacate, se constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de avocatul Rudenco M. ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate, fără careva modificări, nefiind încălcate careva drepturi și libertăți fundamentale ale lui Coca I. prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, iar instanța de apel nu este obligată să indice în decizie normele invocate de recurent, o dată ce decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la adoptarea soluției în cauză.

Astfel, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată și în acest sens instanța de recurs respinge criticile recurentului, precum că hotărârea instanței de apel este nemotivată, iar argumentele invocate nu au fost examinate, prin ce s-a încălcat art. 6§1 CEDO, art. 20 din Constituție și art. 19 Cod de procedură penală.

La fel, este nefondată și critica din recurs, precum că argumentele invocate în cererea de revizuire sunt suficiente și relevante pentru inițierea procedurii de revizuire.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (3) Cod de procedură penală, revizuirea poate fi cerută în cazurile în care: 1) s-a constatat, prin sentință penală irevocabilă, comiterea unei infracțiuni în timpul urmăririi penale sau în legătură cu

judicarea cauzei; 2) s-au stabilit alte circumstanțe de care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărârii și care, independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, dovedesc că cel condamnat este nevinovat ori a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă sau mai gravă decât cea pentru care a fost condamnat sau dovedesc că cel achitat sau persoana cu privire la care s-a dispus încetarea procesului penal este vinovat/vinovată; 3) două sau mai multe hotărâri judecătorești irevocabile nu se pot concilia; 4) Curtea Constituțională a recunoscut drept neconstituțională prevederea legii aplicată în cauza respectivă.

Colegiul penal reține, că Coca I. în cererea de revizuire a invocat faptul că pe parcursul judecării cauzei, prima instanță l-a ținut în stare de arest mai mult de 12 luni, fapt ce contravine prevederilor Hotărârii Curții Constituționale din 24.02.2016, iar la adoptarea sentinței nu s-a luat în calcul nici un argument al inculpatului, fapt ce a dus la încălcarea art. 6§1 CEDO, totodată procurorul la faza urmăririi penale și examinării cauzei a încălcat prevederile Codului de procedură penală.

Astfel, instanța de recurs atestă că sentința Judecătoriei Ialoveni din 19.12.2006 a cărei revizuire o solicită condamnatul, a fost supusă controlului judiciar de către toate instanțele de judecată superioare în grad (Curtea de Apel Chișinău, Curtea Supremă de Justiție), iar referitor la argumentele aduse de Coca I. în cererea de revizuire, Colegiul penal atestă că instanțele de fond s-au expus motivat în hotărârile adoptate, precum că motivele invocate nu se încadrează în prevederile art. 458 Cod de procedură penală.

La fel, ce ține de motivul invocat de Coca I., precum că prima instanță l-a ținut în stare de arest mai mult de 12 luni, fapt ce contravine prevederilor Hotărârii Curții Constituționale din 24.02.2016, instanța de recurs verificând actele și lucrările dosarului constată, că în cuprinsul filei 55 în decizia atacată se motivează corespunzător, că deținerea lui Coca I. în arest preventiv de la 10 ianuarie 2006 până la 19 decembrie 2006 s-a încadrat în prevederile art. 186 Cod de procedură penală în vigoare la acel moment, iar Hotărârea Curții Constituționale din 23 februarie 2016, care se referă la termenele de deținere în arest preventiv, nu are efect retroactiv. Totodată, reieșind din dispozitivul Hotărârii Curții Constituționale nr. 3 din 23.02.2016, prin care s-a hotărât că arestul preventiv poate fi aplicat pentru o perioadă totală de cel mult 12 luni, este indicat că prezenta hotărâre intră în vigoare la data adoptării acesteia.

De asemenea, Coca I. fiind condamnat prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 19.12.2006, la 20 ani închisoare, durata arestului acestuia din 10 ianuarie 2006 până la 19 decembrie 2006, a fost inclusă în termenul executării pedepsei. Mai mult ca atât, art. 145 Cod penal, în baza căruia a fost recunoscut vinovat și condamnat Coca I. nu a fost declarat neconstituțional, astfel nefiind constatat un careva temei de deschidere a procedurii de revizuire a sentinței Judecătoriei Ialoveni din 19 decembrie 2006.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, argumentând pe

deplin motivele pentru care a respins apelul declarat de avocatul Rudenco M. ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate, fără careva modificări, urmare a circumstanțelor expuse mai sus, din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile condamnatului, precum că hotărârea instanței de apel este nemotivată, iar argumentele invocate nu au fost examinate.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept semnalată și prevăzută în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, din care considerent se dispune inadmisibilitatea recursului declarat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 ianuarie 2017, de către Coca Ion XXXXXXXX, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 12 mai 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie